

EEN NIEUW BEGIN

Tragikomedie in drie bedrijven

door

AREND LUNENBORG

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN NIEUW BEGIN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **AREND LUNENBORG** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2002 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling. Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten, Telefoon (03)3.66.44.00, E-mail: bestellen@toneelfonds.be en Website: www.toneelfonds.be.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Weduwe Anna Verzeveren - dementerende vrouw. (ca 70 jaar)

Wim Verzeveren - haar zoon. (ca 40 jaar)

Thea Verzeveren - haar schoondochter. (ca 35 jaar)

Trees Appel-Moes - demente vrouw. (ca 70 jaar)

Karel Appel - haar man. (ca 70 jaar)

Dokter Teutel - huisarts. (ca 45 jaar)

Gertie Starmans - maatschappelijk werkster. (ca 35 jaar)

Riet Stork - ziekenverzorgster. (ca 25 jaar)

Moniek Bartels - ziekenverzorgster. (ca 25 jaar)

Bert Bakker - klusjesman. (ca 50 jaar)

DECOR:

Het eerste bedrijf speelt zich thuis af bij Anna Verzeveren.

De kamer is ouderwets ingericht met veel spulletjes uit grootmoeders tijd. Links staat een grote bank, rechts een klein tafeltje met twee stoeltjes.

Het tweede bedrijf speelt zich thuis af bij Piet en Trees Appel.

Eveneens een ouderwetse huiskamer met een grote eethoek, aan de rechtse kant een éénpersoons bed.

Het derde bedrijf speelt zich af in verpleeghuis 'De Doordouwer' Het toneel bestaat nu uit twee bedden en twee kastjes. De ruimte is steriel ingericht. Weinig privacy.

Deuren eerste en tweede bedrijf: deur links naar de keuken, deur rechts naar de overige vertrekken. In het midden achter een raam.

Deuren derde bedrijf: deur links, raam tussen de bedden, midden achter.

Eerste bedrijf: Een dag in de week

Tweede bedrijf: Een dag later

Derde bedrijf: Een half jaar later

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

EERSTE BEDRIJF

(muzikale Opening. Muziek naar eigen keuze.

Als het doek open gaat is Anna druk doende met de lunch. Ze zingt een smartlap uit de oude doos. Uit een kast haalt ze een broodrooster en zet deze op tafel. Ze steekt de stekker in een stopcontact en twee sneetjes brood gaan in het broodrooster. Ze verdwijnt even achter het decor om een potje thee te halen. Als ze terug komt met de thee zet ze deze op het theelichtje.

Ze bekijkt de tafel goedkeurend en gaat dan zitten. De twee sneetjes brood springen uit het broodrooster en Anna wil ze pakken maar laat ze meteen weer los omdat ze heet zijn, de geroosterde boterhammen vliegen door de kamer. Anna pakt ze van de grond en legt ze op haar bord. Ze smeert er boter op en belegt ze met hagelslag of muisjes. Daarna pakt ze uit de kast een rol folie en de koekjestrommel. Ze pakt het brood netjes in en doet het dan in de koekjestrommel die dan weer in de kast gaat. Ze schept vier theelepels suiker in een kopje en schenkt dan thee in. Ze roert flink en neemt dan een slok. Ze trekt een vies gezicht, maar ze drinkt gewoon door. Ze pakt een boterham en smeert er opnieuw boter op en belegt deze met een plakje worst. Ze vouwt het brood dubbel en ze begint te eten. Uit de keuken horen we een kookwekker afgaan. Anna staat op en gaat naar de keuken. Ze komt terug met een gekookt ei. Het ei is heet en ze kan het nauwelijks vasthouden. Ze gaat weer zitten en begint het ei te pellen. Ze kijkt de tafel rond en pakt dan de hagelslag, bestrooid het ei met de hagelslag en eet het ei op, afgewisseld met de boterham met worst. Plots gaat de telefoon en Anna staat op en gaat af naar de voordeur, de telefoon blijft overgaan)

ANNA: *Ja, ja... ik kom, rustig aan... ik kom eraan! (de telefoon stopt en Anna komt weer op) Verdorie! Ze trekken steeds vaker belletje... vervelende blagen! (ze gaat weer zitten en eet weer van de boterham. Nu gaat de voordeurbel en Anna gaat naar de telefoon en pakt de hoorn op) Met mevrouw Verzeveren! Hallo... hallo, met wie spreek ik? (de voordeurbel gaat opnieuw en nu heeft Anna in de gaten dat het de voordeurbel is) Ach, wat kan een mens zich toch vergissen. (ze legt de hoorn neer en sloft af*

naar de voordeur. Na even komt Anna weer op met haar zoon, Wim Verzeveren en haar schoondochter, Thea Verzeveren)

WIM: Waarom duurde het zolang, mam? Wat was je aan 't doen?

ANNA: Ikke? Eh...o, ja...eten, ik heb net gegeten.

THEA: Maar, mamma! Tafeltje Dekje brengt toch het eten! U hoeft het toch zelf niet klaar te maken!

ANNA: *(geïrriteerd)* Ik kan m'n eten zelf klaar maken, niemand hoeft dat voor mij te doen!

WIM: Mamma... Thea bedoelt het goed.

ANNA: Ja, ja... dat zeggen ze allemaal!

WIM: Het is niet leuk wat u nu zegt, mam!

ANNA: Nee, nee... ik heb er geen vertrouwen meer in, was Paul maar hier...

WIM: Mamma, u weet heel goed dat pappa al tien jaar dood is. **ANNA:** *(krijgt tranen in haar ogen)* Ja, al zo lang is het geleden, maar ik mis hem zo... *(pakt zakdoek en wrijft in haar ogen)*

THEA: *(slaat haar arm om de schouder van Anna en probeert haar te troosten)* Wij missen hem ook mamma, elke dag opnieuw.

ANNA: Nooit komt hij terug. *(huilt)* Paul, waar ben je?

WIM: *(kijkt naar Thea en schudt zijn hoofd)* Mamma, we moeten gewoon door, ook zonder pappa. We kunnen daar niets aan veranderen.

ANNA: Ja, maar... Het is zo moeilijk.

THEA: Het is zeker moeilijk, mam. Dat weten we.

ANNA: Veertig jaar waren we getrouwd en nu... *(wrijft weer in haar ogen)* nu ben ik weer alleen! Het is niet eerlijk. *(roept)* Paul! Paul!! Waar ben je, Paul?

WIM: *(pakt zijn moeder bij de hand en brengt haar naar de bank, ze gaan zitten. Thea gaat aan de andere kant van Anna zitten)* Als u over een tijdje tussen andere mensen zit, dan zal het beter gaan, dat zult u zien.

ANNA: *(kijkt naar haar zoon)* Andere mensen? Welke andere mensen?

THEA: U weet toch nog wel waar we het de vorige week over gehad hebben, mamma?

ANNA: Vorige week? Waren jullie vorige week ook hier?

WIM: Bent u het alweer vergeten?

ANNA: Wat ben ik vergeten?

THEA: Dat wij hier waren, bij u en dat we de toekomst besproken hebben.

ANNA: (*begrijpt er niets van*) Toekomst? Welke toekomst?

WIM: Uw toekomst, mam. Uw toekomst!

ANNA: Mijn toekomst? Wat is er met mijn toekomst?

WIM: We hebben toch vorige week afgesproken dat u naar 'De Doordouwer' gaat?

ANNA: Afgesproken? Hebben wij iets afgesproken? Daar weet ik niks van...

THEA: Ach, mamma...

WIM: Dokter Teutel en de maatschappelijk werkster zijn toch hier geweest, dat weet u toch nog wel?

ANNA: Dokter Teutel? Ja, een aardige man is dat...

THEA: Nou, ziet u nou wel...U weet het wel.

ANNA: Denk je soms dat ik achterlijk ben? Of dement?

WIM: Nee, natuurlijk niet, maar...

ANNA: (*valt Wim in de rede*) Nou dan, wat zit je dan te zeuren?

THEA: (*zucht*) Lieve mamma, we hebben deze discussie toch al ontelbare keren gevoerd, of niet?

ANNA: Ik weet niet waar jullie naar toe willen, maar als jullie denken dat ik naar het verpleeghuis moet, dan hebben jullie het mis! Begrijpen jullie dat?

WIM: (*probeert te sussen*) We zullen wel zien wat de dokter zegt... (*kijkt op zijn horloge*) hij zal wel zo hier zijn.

ANNA: (*verwonderd*) De dokter? Wat moet ie hier?

WIM: De afspraak die we vorige week hebben gemaakt, mamma, weet u nog wel?

ANNA: (*gepikeerd*) Nee!

THEA: U weet toch nog wel dat juffrouw Starmans met de dokter meekomt?

ANNA: Starmans? Wie is juffrouw Starmans?

WIM: De maatschappelijk werkster, mamma...

ANNA: *(hoort Wim niet meer)* Was Paul maar hier, Paul wist het wel... Paul zou mij nooit aan de kant doen! Jullie willen van mij af! Ja, ja, zeg het maar eerlijk... Jullie willen mij niet meer! Ik ben te oud en te lastig...

WIM: *(kwaad)* Dat is niet waar, mamma!! *(Anna buigt voorover, het gezicht in haar handen)*

THEA: *(kijkt achter de rug van Anna naar Wim en zegt zacht)* Dit heeft geen zin. Je moeder is nou niet voor rede vatbaar.

ANNA: *(veert ineens weer recht en reageert furieus)* Wat zeg je daar? Ben ik niet voor rede vatbaar? Vraag maar aan Paul! Paul weet wel hoe het allemaal moet. Waar is Paul? Wim, ga eens kijken of je vader in de tuin is en zeg tegen hem dat hij moet komen eten... Vooruit, schiet op!

WIM: Mamma, alstublieft...

ANNA: Hebben jullie al gegeten? Ik zal koffie gaan maken. *(wil opstaan)*

WIM: Nee, blijf maar zitten, wij hoeven geen koffie...

ANNA: *(is ineens helemaal helder, ze kijkt haar zoon en schoondochter verwonderd aan)* Oh, hallo... Hoe is het met jullie?

WIM: *(zucht)* Dag mamma...

ANNA: Ach, wat vind ik dat gezellig... Jullie blijven toch wel even?

THEA: Ja hoor, we blijven gezellig met u kletsen, goed?

ANNA: *(kijkt van de één naar de ander)* Wat kijken jullie somber, is er iets gebeurd? *(zonder op antwoord te wachten staat Anna op)* Ik zal koffie gaan maken! *(voegt de daad bij het woord en gaat links af naar de keuken)*

THEA: Wat moeten we nu?

WIM: Ik weet het niet. Als straks de dokter komt moet hij het haar maar proberen duidelijk te maken.

THEA: Ik hoop dat hij het wel kan.

WIM: Het is echt niet meer verantwoord dat mijn moeder alleen blijft wonen... *(ze hebben niet in de gaten dat Anna stiekem luistert aan de keukendeur)* en alleen het huishouden moet doen. De kans is

levensgroot aanwezig dat daar ongelukken van komen!

THEA: Ik moet er niet aan denken dat je moeder nog steeds, in haar toestand, achter het gasfornuis staat om haar potje te koken. *(Anna, met haar hoofd gebogen, af)*

WIM: Nee, je hebt gelijk, daar komen ongelukken van!

THEA: We hebben tenslotte alles geprobeerd, maar de enige oplossing voor je moeder is 'De Doordouwer'.

WIM: Ik weet het niet, Thea... Ik kan wel janken als m'n moeder tegen mij zegt, dat we ze willen opruimen...

THEA: Maar dat is toch niet zo! Of wel soms?

WIM: Nee, natuurlijk niet...Maar denk je eens in, hoe zou jij reageren?

THEA: Ik? Ik ben geen zeventig en zeker niet dement!

WIM: Mijn moeder is ook niet dement, ze... *(Thea valt hem in de rede)*

THEA: ...bij je moeder is de ziekte van Alzheimer geconstateerd, Wim!

WIM: Ja, natuurlijk, maar in een beginstadium...met goede hulp en begeleiding is daar heel goed mee te leven...

THEA: Juist! Met goede begeleiding. Wij kunnen die niet geven, omdat we nou eenmaal niet naast de deur wonen. Trouwens, al was dat wel het geval, dan was het nog geen goede oplossing...

WIM: Ik weet het niet... *(bel gaat)*

THEA: Aha, daar is de dokter, ik zal open gaan doen... *(wil opstaan, maar Anna komt uit de keuken en snelt over het toneel, naar de deur rechts)*

ANNA: Blijf maar zitten...Ik doe open! *(rechts af)*

WIM: Nou, lichamelijk mankeert haar niks, ze rent nog als een kievit! *(Wim en Thea kijken gespannen naar de deur rechts, maar er gebeurt niets)*

THEA: Waar blijven ze nu?

WIM: Het duurt nou toch wel lang...Ik zal eens kijken. *(staat op en loopt naar de deur rechts)*

THEA: *(staat ook op)* Wacht, ik ga met je mee... *(loopt naar Wim en samen rechts af. Het toneel is nu leeg en er volgt een kort muzikaal intermezzo. Nu komt Thea op met daarachter dokter Teutel, dan Anna, dan Wim)*

ANNA: Fijn dat u even langs komt dokter, kom binnen, gaat u hier maar zitten. *(gaat de dokter voor en wijst hem een plaats, op de bank)*

DR.TEUTEL: Dank u wel, mevrouw Verzeveren. *(gaat zitten. Anna gaat links van de dokter op de bank zitten, Wim rechts. Thea wil nog naast Anna gaan zitten maar Anna maakt zich breed zodat Thea niet meer op de bank past. Ze loopt naar de eethoek en pakt een stoeltje. Ze gaat op het stoeltje, naast Wim zitten)*

ANNA: Wat vind ik dat nou leuk dat u even komt binnenvallen, dokter.

DR.TEUTEL: Dat hadden we toch afgesproken, mevrouw Verzeveren? Weet u dat niet meer?

ANNA: *(kijkt iedereen om de beurt aan)* Natuurlijk, natuurlijk... Wat dacht u!

WIM: Mamma, de dokter komt praten hoe het nou verder moet als u...

ANNA: *(kijkt haar zoon boos aan)* Wim! Ik moet niks!

THEA: Maar, moeder, het is toch... *(Anna valt haar in de rede)*

ANNA: Bemoei jij je er niet mee, wil je?

WIM: Laat maar, schat...

THEA: *(staat boos op)* Ik denk dat ik mij beter niet met deze zaak moet bemoeien.

ANNA: Inderdaad!

WIM: Het is niet leuk, moeder, dat u Thea zo behandelt. Dat heeft ze niet verdiend!

ANNA: O nee? Waarom wil zij mij dan wegstoppen?

THEA: Maar moeder, ik wil u toch helemaal niet... *(Anna valt haar weer in de rede)*

ANNA: Wel waar!!

DR.TEUTEL: *(heeft alles aangehoord en zegt)* Lieve mensen... Natuurlijk zijn dit geen gemakkelijke beslissingen, maar er moet iets gebeuren, dat is duidelijk, nietwaar mevrouw Verzeveren?

ANNA: Welke beslissingen?

DR.TEUTEL: Het is niet meer verantwoord dat u nog alleen blijft, mevrouw Verzeveren. Er gebeuren teveel kleine, gevaarlijke dingetjes, die tot catastrofale gebeurtenissen kunnen leiden.

ANNA: *(kijkt iedereen aan en barst dan in snikken uit)* Jullie willen me

weg doen...Ik wil dood! (*staat op en loopt snel, rechts af*)

WIM: (*staat op en loopt zijn moeder achterna*) Mamma... Mamma, luister nou... (*rechts af, achter Anna aan. De dokter en Thea blijven achter*)

THEA: Dokter, ik vind dit toch zo verschrikkelijk! U kunt zich dat niet voorstellen!

DR.TEUTEL: Ik kan me het heel goed voorstellen. Dit is niet mijn eerste patiënt met deze ziekte, mevrouw van Zeveren.

THEA: Is het wel een ziekte, dokter?

DR.TEUTEL: Dementie is niet één bepaalde ziekte met één bepaalde oorzaak, het is een verzameling van symptomen of verschijnselen die wijzen op een achteruitgang van het geestelijk functioneren.

THEA: En er is helemaal niets aan te doen?

DR.TEUTEL: De ziekte van Alzheimer is een aandoening waar nog steeds weinig aan te doen valt...Door tijdig hulp in te roepen kan er echter veel leed bespaard worden en de achteruitgang kan worden vertraagd.

THEA: Het is verschrikkelijk!

DR.TEUTEL: Zeker, mevrouw... velen van ons zullen er mee te maken krijgen. Je kunt arm of rijk zijn, dat maakt niets uit, Alzheimer maakt geen uitzondering.

THEA: U vindt toch ook dat mijn schoonmoeder moet worden opgenomen?

DR.TEUTEL: Ik vind dat mevrouw van Zeveren in 'De Doordouwer' beter op haar plaats is, daar is professionele hulp...

THEA: Ja, natuurlijk...

DR.TEUTEL: (*kijkt Thea aan*) U hoeft zich niet bezwaard te voelen mevrouw, u bent niet in staat om uw schoonmoeder te helpen.

THEA: Dat is het nu juist, dokter, ik voel me heel erg opgelaten met deze situatie! Natuurlijk, we wonen ver weg, maar het ontslaat ons toch niet van onze verantwoordelijkheid?

DR.TEUTEL: U bent niet verantwoordelijk voor uw schoon- moeder, mevrouw.

THEA: Het kan toch niet zo zijn dat het leven van een mens zo eindigt...

DR.TEUTEL: Waarom denkt u dat uw schoonmoeder dood gaat?

THEA: Nee, natuurlijk niet, maar...het verpleeghuis is toch het eindstation?

DR.TEUTEL: Ik ben het niet met u eens, mevrouw. Wist u dat er in het verpleeghuis ook veel mensen, na hun verpleging, ontslagen worden en weer naar huis gaan?

THEA: Meent u dat nou?

DR.TEUTEL: Natuurlijk meen ik dat! Uw schoonmoeder is lichamelijk goed gezond en met veel aandacht en verzorging leeft uw schoonmoeder nog heel veel jaren. *(op dat moment wordt er gebeld)*

THEA: Excuseert u mij even, dokter, de bel...

DR.TEUTEL: Natuurlijk, mevrouw...Ga uw gang. *(Thea af. Anna komt samen met Wim weer opgelopen van rechts)*

WIM: *(arm om Anna heen)* We gaan gewoon weer zitten en we spreken alles nog een keer door, goed?

ANNA: *(knikt)* Ja, goed...

DR.TEUTEL: Komt u maar hier zitten, mevrouw Verzeveren. *(Anna gaat naast de dokter op de bank zitten. Thea en Gertie komen binnen)*

THEA: Kijk es wie hier is, mamma... *(Anna kijkt, maar ze herkent Gertie niet)*

GERTIE: Weet u niet meer wie ik ben, mevrouw Verzeveren?

ANNA: Natuurlijk wel! Maar nu ben ik het even kwijt...

GERTIE: Ik heb jarenlang hier vlakbij gewoond! U weet toch wel wie mijn vader en moeder zijn? *(Anna knikt heftig maar snapt er niks van)* Kees en Wilma Starmans...weet u het nu?

ANNA: *(Weet nu wie Gertie is)* Ach natuurlijk...en jij bent Gertie?

GERTIE: Inderdaad, ik ben Gertie.

ANNA: Wat ben jij groot geworden! Ongelofelijk...kom es even hier naast me zitten, ja? *(Gertie gaat naast Anna op de bank zitten)* Hoe is het met je vader en moeder? Het is toch zeker al twintig jaar geleden dat ik ze gezien heb...

GERTIE: Mijn ouders zijn vijfentwintig jaar geleden verhuisd...

ANNA: Ja, ja...dat weet ik nog, naar die flat, in de stad...

GERTIE: Ja, dat klopt.

ANNA: En? Hoe gaat het met ze?

GERTIE: Mijn vader is vijf jaar geleden overleden, mijn moeder is nog redelijk gezond.

ANNA: Goh, dat wist ik allemaal niet. Woont ze nog steeds in die flat?

GERTIE: Nee...mijn moeder woont nu in 'De Doordouwer'...u weet wel, het verpleeghuis.

ANNA: *(bezorgd)* Het is niet waar! Is ze ziek?

GERTIE: Lichamelijk mankeert haar helemaal niets...alleen...ja, hoe moet ik dat nou zeggen? Ze vergat steeds meer dingen en haalde van alles door elkaar...

ANNA: Gut...wat erg voor haar.

GERTIE: Nou, ik denk dat ze het daar heel goed naar haar zin heeft, tenminste, ik hoor geen klachten...

ANNA: Dus...? Het bevalt haar wel?

GERTIE: In het begin was het best moeilijk, maar nu, nu zou ze echt niet meer terug willen. *(Wim en Thea staan achter de bank en luisteren naar het verhaal van Gertie)*

DR.TEUTEL: Nu hoort u het eens van een andere kant, mevrouw Verzeveren! Mevrouw Starmans is in 'De Doordouwer' heel goed gewend. Natuurlijk, het is zoals Gertie zegt, in het begin zal het best wel eens moeilijk zijn, maar alles went...ook in een nieuwe omgeving!

ANNA: *(sputtert tegen)* Maar ik ben nog zo jong...moet ik dan tussen die ouwe mensen zitten?

WIM: Mamma, u bent ook niet meer zo piep...

ANNA: Niet meer zo piep? Ik ben verdorie zeventig jaar! Dat is zeer zeker niet oud! Zegt u eens wat, dokter...u heeft er verstand van!

DR.TEUTEL: Ziek zijn of vergeetachtig worden heeft niets met leeftijd te maken, mevrouw Verzeveren. Er zijn mensen van negentig jaar of nog ouder, die gewoon in hun eigen huis wonen en hun eigen potje nog koken...

ANNA: *(valt de dokter in de rede)* ...Zie je nu wel, ik ben nog hartstikke jong!

DR.TEUTEL: Natuurlijk, u bent nog jong, maar wat ik nog meer wilde

zeggen is, dat er ook mensen van zestig jaar zijn, die heel erg hulpbehoevend worden.

ANNA: *(beteuterd)* O...

GERTIE: Het gaat er gewoon om, mevrouw Verzeveren, dat uw welzijn en gezondheid voorop staan, snapt u?

ANNA: Ja, natuurlijk...Ik ben zo gezond als een vis! Ik doe alles nog zelf, als je dat maar weet!

GERTIE: Omdat uw zoon en schoondochter niet direct naast de deur wonen is het beter dat u naar 'De Doordouwer' gaat, mevrouw Verzeveren.

ANNA: Ja, ja...Wie wil er koffie of misschien thee?

WIM: Mamma...luister nu even naar Gertie, alstublieft?

ANNA: Ja, natuurlijk! Gertie...koffie of thee?

GERTIE: Nee, dank u wel, mevrouw Verzeveren...ik hoef niets.

ANNA: En u, dokter? Wilt u een koekje bij de thee?

DR.TEUTEL: Nee, mevrouw Verzeveren, ik hoef geen thee en ook geen koekje. Het is belangrijk dat u even luistert naar wat juffrouw Starmans te vertellen heeft, begrijpt u dat?

ANNA: Ja, natuurlijk begrijp ik dat... ik ben niet achterlijk! Nu eerst koffie... *(wil opstaan, maar de dokter houdt haar tegen)*

DR.TEUTEL: Blijft u nu eerst even zitten, dan drinken we straks koffie, mevrouw Verzeveren.

ANNA: *(kijkt de dokter aan)* Met een koekje?

DR.TEUTEL: ...Met een koekje, ja, dat is goed. Maar luister nu even naar juffrouw Starmans.

ANNA: *(kijkt Gertie aan)* Nou, vertel maar...

GERTIE: Weet u wat het is mevrouw Verzeveren, iedereen wil graag oud worden en natuurlijk zo gezond mogelijk, maar dat hebben we niet altijd zelf in de hand... Sommige mensen hebben in een bepaalde fase van hun leven extra aandacht nodig.

ANNA: *(luistert naar het verhaal van Gertie en zegt dan:)* Dus jij wil beweren dat ik ze niet allemaal meer op een rijtje heb?

WIM: Mamma, laat Gertie nou eerst haar verhaal afmaken...

ANNA: *(kwaad)* Zie je dan niet dat zij mij ook wil opruimen?!

THEA: Niemand wil u opruimen, mamma... juffrouw Starmans bedoelt het alleen maar goed.

ANNA: Ja ja...dat zeggen ze allemaal...

DR.TEUTEL: Uw schoondochter heeft gelijk mevrouw Verzeveren, wij willen allemaal het beste met u.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto